

Federatie voor Begrafenisinstellingen zonder winstoogmerk

Nieuwsbrief FKB

COLOFON

Deze Nieuwsbrief is het digitale informatieblad van de FKB. De FKB wil de belangen behartigen van uitvaartverenigingen.

Info: <http://www.f-k-b.nl>

Wilt u de Nieuwsbrief ontvangen?

Aanmelden via www.f-k-b.nl

Secretariaat van de FKB
mw. G.W. Nijland-Wevers
Telefoon: 0546-577981
E-mail: secretaris@f-k-b.nl

Heeft u informatie die geschikt is voor deze Nieuwsbrief?

Mail die dan naar:
secretaris@f-k-b.nl

FKB

een levende vereniging
rondom de dood

Eerst water, de rest komt later...

Het is een bekende slogan van de brandwondenstichting. Aan deze zin moest ik wel steeds denken in de afgelopen weken. Want, wonend in Limburg, was het alleen maar water, water, water. En wat er later kwam: viezigheid; schade; opruimen; schoonmaken. De beelden van wat water kan aanrichten zijn het hele land doorgegaan en via allerlei soorten media hebben deze beelden de huiskamers en de harten van mensen bereikt.

Gelukkig was het in Nederland nog niet zo erg als bij onze buurlanden. In België en Duitsland waren er dodelijke slachtoffers. En dat wetend, bracht de getroffen mensen in Limburg tot de uitspraak: 'we hebben nog geluk gehad'.

Geluk is dus een relatief begrip. Want deze mensen waren alles kwijt. Tot aan de vloerplanken toe.

Ik heb verhalen gehoord van mensen die foto's kwijt waren, alle boeken (iemand had er wel duizend in huis), een doopjurkje van de oudste dochter.

Het is natuurlijk vreselijk wat er allemaal is gebeurd.

Maar wat we zien is dat dit soort ellende ook allerlei mooie dingen naar boven haalt.

Buren die elkaar helpen. Mensen die luisteren naar verhalen. Mensen die elkaar troosten.

Dat is mooi om mee te maken.

Zelf mocht ik in Valkenburg langs de huizen gaan (als Leger des Heils medewerker) om te vragen of er hulp nodig was. Vaak hadden mensen hulp van familie of vrienden. Maar vrijwel iedereen begon zijn of haar

In deze nieuwsbrief o.a.

- * De as verdelen
- * Een eerbetoon aan de kleine uitvaart
- * Het katholieke graf
- * Persbericht onderzoek lichte balseming
- * Vlindertuin Gorinchem in gebruik genomen
- * Wie organiseert de uitvaart?
- * Wat voor soort afscheidsrituelen zijn er?

verhaal te vertellen. Wat het hen deed en hoe ze zich voelden. Een luisterend oor is belangrijk, ook al komen de mensen om in het werk.

Ook in de uitvaartbranche herkennen we dat. Tijd nemen om te luisteren naar de verhalen van de mensen bij wie je misschien alleen even iets komt afgeven. Ja, het kost tijd. Maar het levert zoveel op. Met name voor de verteller.

In deze nieuwsbrief vindt u weer allerlei informatie. Maar laat, na het lezen, ook even tijd om naar iemand te luisteren.

Ik wens u veel leesplezier.

Afke den Hollander.

Het is weer gezakt

Een toch ietwat vermoeiende periode!! Hoogwater! Giga hoog!! Er werden hevige voorspellingen gedaan maar al-lengs werd duidelijk dat het nog heviger zou worden. Het werd serieus toen ik, druk zijnde in een bespreking met vrijwilligers in het Leger des Heils gebouw, werd gebeld. Natuurlijk, niet opnemen. Half uur later terugbellen want het was Natuurmonumenten. Zij verzochten mij of ik een oogje in het zeil kon houden bij de Galloways in het gebied Maas-vallei. Want die waren overgezwommen en nu op een redelijk smalle strook. Men zou gaan zoeken naar evacuatiemogelijkheden. Natuurlijk wil ik dat doen en dat doe ik ook met plezier. En zo startte dus een periode van vijf heel intensieve dagen waar ik zo'n beetje permanent buiten was. Eerst die Galloways en in de late avond regelen dat die de volgende ochtend vroeg op een veilig perceel aan andere kant van de dijk gedreven konden worden. Perceeleigenaar zoeken en benaderen en zo door. Volgende ochtend om 6.30 samen met Natuurmonumenten, waarbij zij natuurlijk zorgen voor de "techniek", die dieren vanuit gebied naar de nog veilige wei brengen.

Die ochtend ontvang ik ook de grote box met materialen voor de Dijkwachten. Ik mag die in onze omgeving coördineren. En al snel, om 16.00 die middag gaan we de eerste inspectieronde lopen. Daarna gaan we de meest spannende nacht en ochtend in waarin de grootste hoogwatergolven te verwachten waren met daarbij bijzonder hoge pieken. Hoger dan in 1993!! Een evacuatiebevel voor het door deze dijk

omringde dorp en voor ons eigen dorp, aan andere kant van de brug blijft het bij “Dringend advies om te evacueren”. Allerlei spanningen!

Om 24.00 uur een ronde lopen, met natuurlijk reddingsvest om want we moeten ook over een muur lopen en tegen die muur klotst op slechts 20 cm lager het water. Daar blijkt ook een heel groot risicopunt want de muur is niet geheel waterpas en op het andere einde klotst het water op slechts 10 cm of minder onder de rand. Daar worden zandzakken op gelegd. Na kort slaapje om 03.00 even door de tuin, trapje op, en kijken op onze dijk. Water staat op stapafstand onder dijkniveau. Bij de ronde van 06.00 uur vervolgens lijkt het er op dat het water bij ons op dat stapniveau blijft en in het dorp net niet over die rand van die muur zal gaan. En vervolgens om 12.00 uur is zeker dat het water niet verder stijgt.

Nu komt echter langzaam het kwelwater binnendijks steeds hoger. Pomp trekt het niet, een tweede pomp ook niet genoeg. Uiteindelijk 's avonds laat een derde pomp en nu lijkt ook het kwelwater niet verder te stijgen.

En zo gaat het door.....

Overal hoor ik zuchten van verlichting. Iedereen is blij dat het werk aan het ruimte geven aan de Maas bij ons in omgeving en vanaf Maastricht tot hier is afgerond en ook goed gewerkt heeft. Want gegarandeerd zou het er anders over zijn gegaan en de gehele dorpen onder water staan.

Goed om ook te blijven ontspannen en te zien wat er in de omgeving gebeurt. In de tuin opeens een hele zwerm vogels, de galloways die zich heel goed thuis voelen in het natuurgebied, prachtig om er naar te kijken en ook het luisteren naar al die verschillende omgevingsgeluiden is vaak prachtig. Althans, in zo'n natuurgebied. Aan de andere kant van het dorp het industrieterrein en daar weer heel andere omgevingsgeluiden.

Mijn gedachtecronkel?

Gedachten bleven even bij alles wat met dat water samenhangt en zelfs alle e-mailverkeer bleef even onaangeroerd. Gedachten gaan nu wel weer uit naar de bestuurders van verenigingen. Ook daar waren zuchten van verlichting door die versoepelingen in corona-maatregelen en het stoppen van die stijgingen in beperkingen. Het lijkt er op dat ook hier de dijken het gaan houden, maar je weet nooit of alle zwakke plekken tijdig opgelost kunnen worden.

Meer samen, samen meer!

(J.J. den Hollander – Voorzitter FKB – Illikhoven, 28 juli 2021).

De as verdelen

Vraag van de week

Na het overlijden van onze moeder heeft een broer van mij de organisatie van de uitvaart op zich genomen. Volgens het crematorium is hij nu ‘eigenaar’ van de as en is het aan hem wat er vervolgens mee gebeurt. En dat geeft problemen, want hij wil uitstrooien en ik wil de urn in een nis van het columbarium laten plaatsen zodat ik een plek heb om te bezoeken. Wie heeft waar recht op?

Het is inderdaad regel dat de opdrachtgever van de uitvaart de beschikking krijgt over de as. Het is goed om u te realiseren dat niemand de as van een overleden bezit, wel kan de opdrachtgever van de uitvaart beschikken over de as. Het komt er dus op aan om uw broer er van te overtuigen dat uw wens voor u van belang is.

Lukt het niet uw broer te overtuigen, dan kan een tussenweg zijn om de as te verdelen in twee porties; ieder van u kan dan beslissen wat te doen. Voelt dat ongemakkelijk probeer dan de middenweg van bijvoorbeeld vijf jaar in een columbarium plaatsen en daarna uitstrooien van de as.

Onenigheid over de bestemming van de as komt vaker voor. Het is daarom verstandig dat de persoon om wie het gaat al bij leven een asbestemming heeft vastgelegd in een codicil of testament. Dat voorkomt problemen en onaangename meningsverschillen en zelfs rechtszaken.

Dat geldt overigens ook voor het aantal jaren grafrust die een overledene wenst te hebben. Ook dat kan vastgelegd. In dat geval is het ook zinvol om te regelen dat de benodigde kosten gedekt kunnen worden uit de nalatenschap. Ook nu weer moet de opdrachtgever dit organiseren en de kosten betalen.

Nico van Scheijndel werkt als juridisch/fiscaal adviseur. Daarnaast houdt hij zich met name bezig met de afwikkeling van nalatenschappen, als Register Executeur, boedelgevolmachtigde of adviseur vanuit zijn bedrijf Akto, uw erfcoach en meer www.akto.nu. Nico van Scheijndel is medeauteur van de almanak Erven en Schenken van Plus Magazine.

Bron: PlusOnline, 08-07-2021, Sjaak.

Blog Verhalen uit het hart

Een eerbetoon aan de kleine uitvaart

Er kan en mag weer meer bij uitvaarten. Gelukkig, niet meer hoeven kiezen wie aanwezig mag zijn en wie we moeten teleurstellen. Geen extra kosten meer voor livestream, tenzij men dat fijn vindt natuurlijk.

Helaas geldt de 1,5 meter regel nog wel, wat betekent dat niet alle locaties geschikt zijn voor grotere groepen. Ik hoop dat ook aan deze maatregel een einde komt, maar gezondheid en veiligheid staat natuurlijk nog steeds voorop. Ook handen geven en knuffelen is er helaas nog niet bij. Toch is het fijn dat er weer meer mensen aanwezig mogen zijn bij uitvaarten, al is de locatie dan misschien een alternatieve en iets verder weg.

Als uitvaartverzorger zal ik die kleine intieme uitvaarten wel gaan missen. Wat was het fijn om in kleine vertrouwde kring afscheid te nemen van een dierbare. Alleen de meest dierbare personen erbij. Men voelde zich vrijer om te spreken en er ontstonden nieuwe rituelen. Hoe indrukwekkend waren de erehagen, hoe fijn waren de momenten in het uitvaartcentrum, over de gehele dag verdeeld lieve familie en vrienden ontvangen en daar rustig mee praten en een kopje koffie drinken. En hoe hygiënisch waren de verpakte broodjes en andere consumpties na de plechtigheid.

Ik hoop dat de coronaperiode ook iets goeds heeft gebracht. Dat ondanks het verdriet van de vele dierbaren die overleden zijn, er ook een besef is gekomen meer naar elkaar om te kijken. Meer met hart en gevoel te reageren in plaats van uit plichtsbesef. Dat de keuze voor een kleine intieme uitvaart blijft bij diegenen waarbij dit past. Dat ook de alternatieve locaties blijven, in eigen tuin, op een lievelingsplek, in een sfeervol restaurant...

Maar het allerbelangrijkste is natuurlijk dat de uitvaart past bij de overledene, voor iedereen een passend afscheid, in welke vorm of op welke locatie dan ook. Groots en meeslepend of klein en intiem, en alles daar tussenin.

Bron: Alphens.nl, 03-07-2021, Sjaak.

Het katholieke graf

De begraafplaats; foto Jenevermuseum

COLUMN - In het jenevermuseum komt een tentoonstelling over de graven van katholieke branders op het voormalige katholieke kerkhof aan de Vlaardingerdijk.

Tegenwoordig is dat een prachtig – nog te weinig bekend – wandelpark en in de oude kapel heeft de Roemeens Orthodoxe Kerk onderdak gevonden. Die heeft er van binnen een indrukwekkend bedehuis van gemaakt door de wanden van onder tot boven met ikonen te bedekken. In de katholieke tijd was de kapel een kale ruimte waar de kist naar binnen werd gedragen voor de laatste rituelen. Aan het graf zelf is volgens de katholieke traditie gauw afgelopen. Dat is ook beter als het nat en winderig is, naar mijn mening het allerbeste begrafenisweer.

Het nieuws over de tentoonstelling roept herinneringen op, want ik kom uit een katholiek nest en de hele familie heeft aan de Vlaardingerdijk een rustplaats gevonden. Niet een laatste want we waren vanouds her halve armoedzaaiers. De graven zijn geruimd en ik heb eigenlijk geen idee op welke plek de beenderen van mijn voorouders collectief ter aarde zijn besteld om daar wel voor altijd te blijven.

Oma van der Horst woonde op de Vlaardingerdijk 15b en had vanuit haar woonkamerraam op de eerste verdieping een goed uitzicht op de begrafenissen die elke week wel een paar keer voorbij

kwamen. Als het nette plechtigheden waren, dan zaten de familie en de genodigden in zwarte auto's van de firma Beijersbergen. Je had goede kans dat mijn ome Harry Hersbach een van de chauffeurs was. En een bekend katholiek verzorger van begrafenis was meneer Bastiaanse. Ik vond het altijd apart dat hij van die mooie dochters had. Ik kan mij niet meer herinneren waarom ik dat destijds zo bijzonder vond.

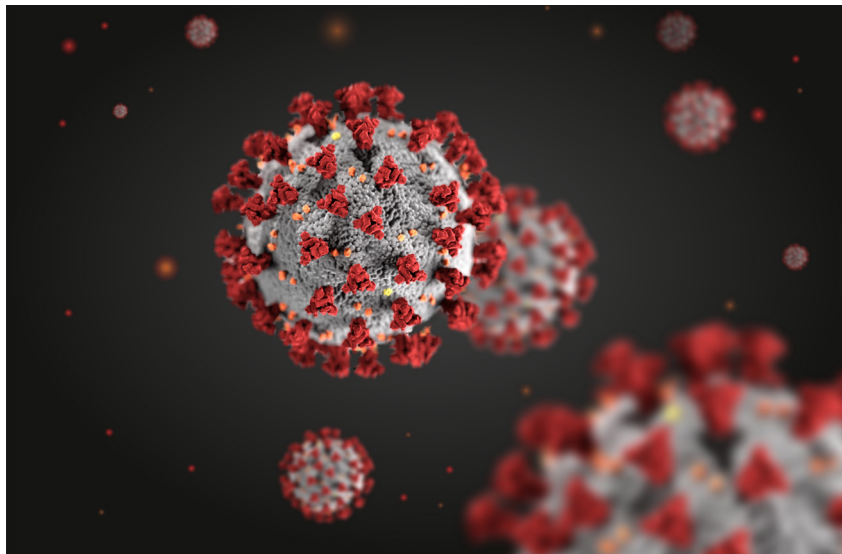
Hoe dan ook, mijn grootmoeder volgde al die begrafenis uit haar woonkamerraam en fantaseerde dan over haar eigen laatste tocht. Ze zou omringd door kinderen en kleinkinderen, voorzien van het Heilig Sacrament der Zieken, overlijden en vervolgens een plechtige begrafenis krijgen met een gezongen mis van Requiem en een trage, plechtige tocht naar de kapel onderaan de dijk. Met veel volgauto's. Dementie bracht haar later naar een tehuis in Noordwijkerhout en van die prachtige katholieke dood is niets terecht gekomen want het leven is wreed en onrechtvaardig.

De eerste begrafenis die ik zelf meemaakte, was die van mijn grootvader van moederszijde. Hij viel in 1961 aan een hartaanval ten offer nadat hij zich jaren lichamelijk had moeten ontzien – ook nog op een zwaar dieet – om dit onvermijdelijk noodlot uit te stellen. Ik moest wel eens bij de bakker het smakeloze zoutloze brood halen, dat daar speciaal besteld moest worden. Van dotteren en zo had toen nog niemand gehoord. Hij had ondanks zijn zouteloze laatste jaren geen schijn van kans.

Ik was diep geschokt toen ik te midden van de familie de kist in de kuil zag verdwijnen. Het kostte me de grootste moeite om mijn tranen te bedwingen wat heel erg was want zestig jaar geleden huilden Hollandse jongens NIET. We mochten allemaal een schepje aarde op de kist werpen. Ik mikte verkeerd en de korrels langs het hout af. Mislukt! Ik ben er overigens nooit in geslaagd de aarde werkelijk midden op de kist te krijgen. “Dat eens maar nooit weer”, zei ik toen we weer achter de zware gesloten gordijnen zaten in het sterfhuys. Opa deed aan God noch gebod maar hij vond wel dat anderen naar de kerk moesten gaan. Anders kwam er maar oproer van. Hij hoorde dus wel thuis in de gewijde aarde van het katholieke kerkhof.

Bron: Schiedam24.nl, 25-07-2021, Sjaak.

Het aantal coronabesmettingen stijgt snel.

De deltavariant van het coronavirus is besmettelijker dan de varianten die we gewend waren en leidt met name bij mensen die nog niet of maar gedeeltelijk gevaccineerd zijn tot ziekte. De verwachting is dat het aantal ziekenhuisopnames als gevolg van (gedeeltelijke) vaccinatie lager zal zijn dan eerder. Maar ook een mild verloop van de ziekte kan grote impact hebben: mild verlopen Covid leidt vaker tot long-Covid, dan wanneer de coronabesmetting tot een ziekenhuisopname leidde.

Weer vaste zitplaatsen

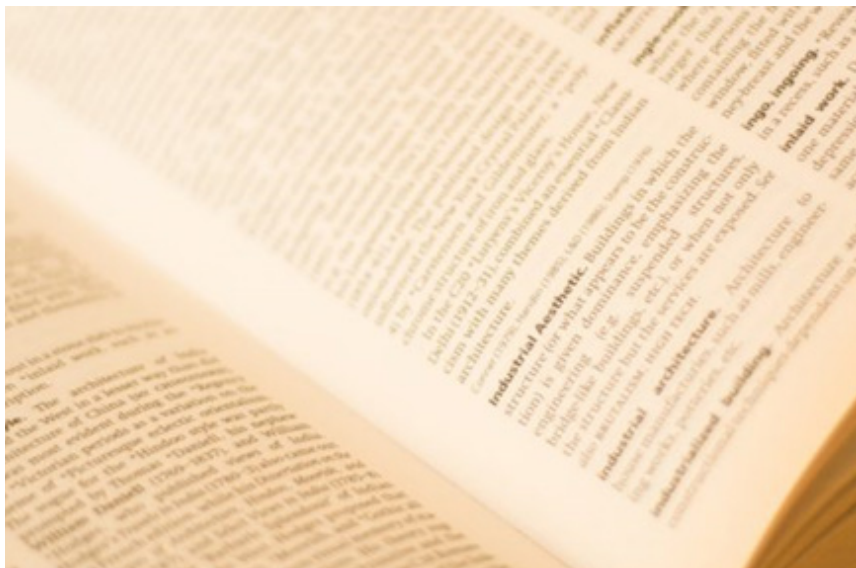
Tijdens de persconferentie op vrijdag 9 juli kondigden demissionair premier Rutte en minister De Jonge daarom opnieuw beperkende maatregelen aan. Die maatregelen betreffen met name testen-voor-toegang en uitgaansgelegenheden en gingen zaterdag in. Uit de signalen die het bestuursteam coronavirus krijgt, blijkt dat van het loslaten van vaste zitplaatsen rond uitvaarten geen sprake was. Tot en met 13 augustus zijn **vaste zitplaatsen** en het handhaven van anderhalve meter afstand weer verplicht.

Houd feestjes klein en beheersbaar

Het oplopende aantal besmettingen is mede het gevolg van grote groepen mensen die binnen samenkamen en geen afstand konden houden. Het wijst ons er weer op hoe belangrijk het is om de **basisregels** na te blijven leven. Ook als er geen sprake is van coronasymptomen: houd afstand, was regelmatig je handen, nies en hoest in je elleboog. En kom niet in grote groepen samen. “Houd feestjes klein en beheersbaar” schrijft de overheid op haar website. Wij geven u graag mee dat dat niet alleen voor feestjes geldt. Ook al is afstand houden en groepsgrootte beperken moeilijker dan ooit: laten we samen voorkomen dat uitvaarten een bron van verspreiding van de deltavariant worden, in het belang van ieders gezondheid.

Kifid trekt Van Dale: Algehele verzorging van begrafenis betekent niet begrafenis zelf

De nabestaanden van een Monuta-verzekerde kregen na de uitvaart onverwacht een eindafrekening in de bus. Tegen de verwachting in bleek de polis niet alles te vergoeden. De kosten voor de crematie kwamen voor rekening van de klant. Terwijl op het polisblad onder dekkingen vermeld stond 'algehele verzorging van de begrafenis.' Kifid trok de Van Dale om het geschil te beslechten: voor de crematie bestond geen dekking.

De betwiste dekking stond bovenaan een complete lijst met dekkingen zoals advertenties, dragers en volgauto's. Volgens Monuta betreft die lijst de 'algehele verzorging' van een uitvaart. De nabestaanden vragen zich echter af waarom 'algehele verzorging' dan nog apart genoemd wordt als dekking. Bovendien beschouwen zij de kosten van de crematie of begrafenis toch als hoofdzaak van een uitvaart. Het zou vreemd zijn als je daar nog een tweede verzekering voor had moeten sluiten.

Duidelijk dekkingsoverzicht

Volgens Monuta wordt met de algehele verzorging van de van de begrafenis bedoeld dat de uitvaart-verzorger een complete uitvaart regelt en verzorgt. Volgens de verzekeraar blijkt uit het dekkingsoverzicht dus duidelijk dat er voor de kosten van de begrafenis of crematie zelf geen vergoeding is afgesproken.

Het woordenboek als scherprechter

Een semantische discussie. De geschillencommissie van Kifid sloeg de Van Dale erop na om op te zoeken wat 'verzorgen' nu precies inhoudt. De uitleg: 'het zorg dragen voor de uitvoering van een taak of opdracht.' Het gaat volgens Kifid dus om het regelen van de uitvaart. "Alle door Consument aangedragen argumenten maken de taalkundige uitleg niet anders."

Waar was de tussenpersoon

De geschillencommissie kan zich wel indenken dat de klant zich had willen verzekeren voor de kosten van de crematie, maar vindt het niet de taak van de verzekeraar om die wensen te bespreken. "Dit is voorbehouden aan de assurantieadviseur."

De vordering is afgewezen. De uitspraak is niet bindend.

Bron: Assurantie Magazine, 23-06-2021, Sjaak.

Rinske van der Ende nieuwe directeur Jelsumerhof in Leeuwarden

FOTO ARCHIEF

Gerrit de Vries heeft woensdag afscheid genomen als directeur van uitvaartvereniging de Jelsumerhof in Leeuwarden.

Hij wordt opgevolgd door Rinske van der Ende die sinds 1 mei op de Jelsumerhof werkt.

De Vries was twintig jaar het boegbeeld van de uitvaartvereniging. Hij gaat met pensioen. In zijn periode is het bedrijf verhuisd van de Jelsumerhofstraat naar rouwcentrum Noorderhof aan de Sem Dresdenstraat.

Bron: Leeuwarder Courant, 14-07-2021, Sjaak.

Persbericht onderzoek lichte balseming 9 juli 2021

Grenswaarden gevaarlijke stoffen tijdens lichte balseming (thanatopraxie) niet overschreden

DELA is blij dat onderzoek aantoont dat gevaren meevallen en bekijkt op welke wijze zij de behandeling kan blijven aanbieden

Uit een vervolgonderzoek dat DELA heeft laten doen naar de vraag hoeveel gevaarlijke stoffen er nu daadwerkelijk vrijkomen tijdens een lichte balseming, blijkt dat er sprake is van een lage blootstelling aan de gevaarlijke stof formaldehyde. Hierbij wordt geen grenswaarde overschreden. DELA liet dit onderzoek uitvoeren omdat eerder onderzoek uitwees dat mogelijk de gezondheid en veiligheid van medewerkers in het geding was bij lichte balseming. DELA vindt lichte balseming nog altijd een mooi alternatief bij thuisopbaring, maar zal de behandelingen op haar eigen locaties niet hervatten omdat er uit voorzorg aanvullende maatregelen nodig zijn. Deze (vereiste) maatregelen laat DELA graag aan gespecialiseerde bedrijven over. DELA bekijkt nog op welke manier lichte balseming nog aangeboden kan worden aan haar leden en niet-leden.

Stoffenmanager

Jack van der Putten, directeur uitvaartdiensten bij coöperatie DELA: "Ik ben blij dat de uitkomsten van het eerste onderzoek niet worden bevestigd en dat de grenswaarden niet worden overschreden. We vonden de risico's die mensen op basis van dit eerste onderzoek zouden lopen niet acceptabel. Veiligheid staat bij ons voorop. Dat het nu blijkt mee te vallen, is goed nieuws. Maar formaldehyde is en blijft een stof die geclassificeerd wordt als kankerverwekkend."

In het eerste onderzoek zijn blootstellingsbeoordelingen aan gevaarlijke stoffen uitgevoerd met het model Stoffenmanager. Dit is binnen de ARBOwet en Integrale Veiligheidskunde een bekende en gerenommeerde onderzoeksmethode. In dit model worden veiligheidsfactoren gebruikt, waarbij voor een voorzichtige benadering wordt gekozen. Als met behulp van Stoffenmanager de berekende blootstelling onder de grenswaarde is, dan zal dat in de praktijk ook zijn. Als de modelberekening tot een blootstelling boven de grenswaarde leidt, vraagt dit om nader onderzoek, bijvoorbeeld door de daadwerkelijke blootstelling in de praktijk te meten. Om die reden liet DELA een vervolgonderzoek uitvoeren.

Ondersteuning zoektocht alternatieve middelen

De beslissing die DELA dit voorjaar nam om tijdelijk te stoppen zorgde voor discussie in de uitvaartwereld. Jack van de Putten: "We begrijpen dat onze beslissing om tijdelijk te stoppen voor anderen onverwachts was. Daarom hebben we vaart gezet achter het vervolgonderzoek en zijn we in gesprek gegaan met de experts binnen en buiten DELA." DELA benadrukt dat lichte balseming een mooie en betekenisvolle vorm is van opbaring. De overledene ziet er vaak natuurlijker uit en omdat het lichaam niet koud aanvoelt, ervaren de nabestaanden dat ze hun dierbare nog even dichtbij zich hebben. De mooie herinneringen die dan ontstaan worden nog lang gekoesterd. DELA blijft daarom actief meewerken aan de zoektocht naar alternatieven voor formaldehyde. Initiatieven om formaldehyde vrije vloeistoffen voor thanatopraxie te ontwikkelen kunnen op de steun van DELA rekenen.

Vlindertuin Gorinchem in gebruik genomen

Regio Alblasserwaard

Foto: gemeente gorinchem

Gorinchem – Op vrijdag 9 juli is de vlindertuin op de algemene begraafplaats De Haarhof aan de Haarweg officieel in gebruik genomen.

Vlindertuin

Het initiatief voor de vlindertuin komt uit de gemeenteraad. Op 12 november 2020 werd unaniem de motie van de PvdA aangenomen voor de aanleg van een gedenkplaats voor kinderen die als gevolg van een te vroeg afgebroken zwangerschap voor 24 weken overlijden. In het uiteindelijk ontwerp is dit, mede op verzoek van ouders die kinderen bij vroeggeboorte hebben verloren, uitgebreid naar een speciale begraafplaats.

Op begraafplaats

Gorinchem is niet de enige gemeente met een vlindertuin op een begraafplaats. Nederland heeft circa 4.500 begraafplaatsen, maar op slechts een ruim tiental is er een vlindertuin.

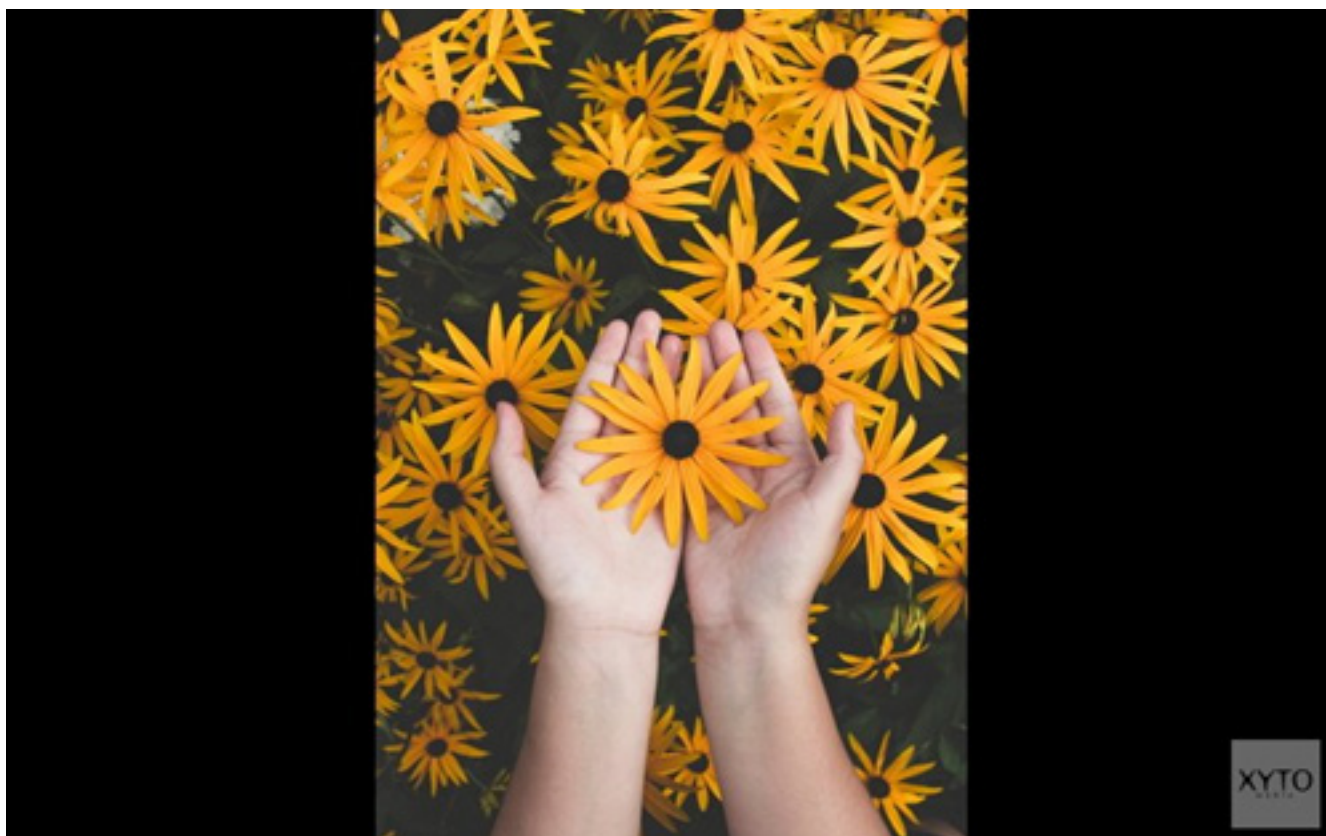
De ingebruikname gebeurde met een korte ceremonie onder leiding van wethouder Joost van der Geest. Burgemeester Reinie Melissant sprak kort, waarna raadslid Ali Kocak de aanleiding voor de

motie toelichtte. Vervolgens onthulden burgemeester Reinie Melissant, samen met de Gorinchemse (glas)kunstenares en ontwerper van de gedenkplaats, Marleen van Zwienen, de vlinder op de rots. Daarmee is de tuin officieel in gebruik genomen.

Marleen van Zwienen ontwierp de symbolische vlinder die op de rots staat. Ouders en nabestaanden kunnen een eigen (kleinere) vlinder op de rots laten plaatsen ter nagedachtenis aan hun dierbare. Rondom de rots zijn diagonale stroken ingericht om te kunnen begraven. Daarnaast zijn bloeiende vaste planten en vlinderstruiken geplaatst.

Bron: RegioOnline, 11-07-2021, Sjaak.

Wat voor soort afscheidsrituelen zijn er?

AMSTERDAM - Afscheidsrituelen verschillen per cultuur. Wereldwijd hebben mensen hun eigen gebruiken rondom het verwerken van rouw na de dood van een dierbare. Om je goed op een afscheid voor te bereiden kun je jouw wensen vast laten leggen. Bijvoorbeeld met een islamitische uitvaartverzekering, waarbij de afscheidsrituelen voor een islamitische begrafenis gerespecteerd worden.

Bloemen

Het leggen van bloemstukken is een populair afscheidsritueel dat in diverse culturen wordt gebruikt, zoals in het hindoeïsme, boeddhisme en in het christendom, maar ook bij atheïstische uitvaarten. Bloemen geven een persoonlijke invulling aan een afscheid. Vaak wordt er gekozen voor chrysanten, rozen of lilies. Maar er zijn ook culturen waarbij dit niet gebruikelijk is. Bij een islamitische begrafenis worden er doorgaans juist geen bloemen op het graf gelegd. Binnen de islam wordt een sober, simpel graf voorgeschreven, zonder versieringen.

Ritueel wassen

In Nederland kunnen nabestaanden, vaak met behulp van een uitvaartbegeleider, ervoor kiezen om het lichaam van een dierbare voor de laatste keer te wassen. In sommige religies is dit een standaard gebruik. Het maakt bijvoorbeeld deel uit van de traditionele Joodse begrafenisrituelen en is een belangrijk religieus gebruik binnen de islam. Hierbij wordt het lichaam van de overledene driemaal gewassen. Eerst met water doordrenkt met pruimenbladeren, dan met water doordrenkt met kamfer en als laatste met gezuiverd water.

Muziek

Bij een afscheid staat muziek ook centraal. Tijdens een uitvaart worden vaak nummers gespeeld die de overleden persoon mooi vond, of nummers die symbool staan voor iemands leven. Er kan ook gekozen worden voor live muziek, wat voor een nog hechtere sfeer en verbintenis zorgt tijdens het afscheid. In de Surinaamse cultuur is er vaak een live band aanwezig tijdens de begrafenis. Deze speelt vrolijke muziek terwijl de kist naar het graf gedragen wordt en de nabestaanden meedansen op de muziek. Het dansen wordt op die manier een vorm van rouwverwerking.

Moderne rituelen

Er komen steeds weer nieuwe afscheidsrituelen bij, vooral in de westerse cultuur. Je kan het zo gek niet bedenken of het is waarschijnlijk al mogelijk. Zo kun je jezelf bijvoorbeeld als hologram laten opnemen, zodat je in de toekomst zelf een speech kunt geven op je eigen uitvaart. Ook bieden veel uitvaartondernemers bijzondere locaties aan om de ceremonie te houden, zoals op het water in een boot, of je favoriete café. De belangrijkste factor in deze trend is dat men graag een persoonlijk afscheid wilt, waarin het leven op een authentieke manier wordt afgesloten en herdacht.

Bron: Amsterdamsdagblad.nl, 15-07-2021, Sjaak.

Wie organiseert de uitvaart?

Vraag van de week

Na het overlijden van mijn moeder bleek dat een goede vriend van haar de executeur van haar nalatenschap was én dat hij daarom de uitvaart ging organiseren. Mijn zus en ik vonden dat maar raar; dat is toch iets dat wij kinderen moeten doen?

Er staat niet in de wet wie de uitvaart moet organiseren; dat is geheel aan de persoon, aan de overledene zelf. De uitvaart is namelijk niet van de nabestaanden, maar moet volgens artikel 18 van de wet op de lijkbezorging gebeuren naar de wens of vermoedelijke wens van de overledene. In artikel 19 van die wet staat hoe die uitvaartwensen bekend kunnen worden gemaakt, namelijk door ze in een testament of codicil op te nemen. En daar ontstaat uw probleem. Met de benoeming van de goede vriend tot de executeur van haar nalatenschap heeft uw moeder hem indirect ook de opdracht gegeven om de uitvaart te organiseren. Dat had anders gekund; moeder had een uitvaart-executeur kunnen benoemen.

De wet kent namelijk drie soorten executeurs. De uitvaart-executeur, die alleen tot taak heeft de uitvaart te organiseren, de beheer-executeur die de nalatenschap afwikkelt en alleen spullen mag verkopen om schulden mee te voldoen en de executeur-afwikkelingsbewindvoerder. Deze laatste mag ook beschikken over de nalatenschap; dus ook als er voldoende middelen beschikbaar zijn om de schulden mee te voldoen mag deze toch verkopen. Ze worden ook wel respectievelijk een, twee en drie sterren executeurs genoemd. Als het niet anders is vastgelegd zijn de twee en drie sterren executeurs dus ook automatisch de personen die de uitvaart moeten organiseren.

Heeft uw moeder ook echt de bedoeling gehad om de vriend als executeur de taak op zich te laten nemen om de uitvaart te organiseren, dan was het fijn geweest als zij daar een uitleg bij had gegeven. Bijvoorbeeld: "Ik wens een kerkelijke uitvaart en die is bij deze vriend in betere handen dan bij de kinderen". Maar vaak is er niet bij nagedacht en ontstaat de situatie zoals bij u. Maar wat moeder ook heeft gewild, het is verstandig om als executeur steeds in gesprek te zijn met de andere naasten van de overledenen. Zeker als zij erfgenamen zijn, want met hen moet er nog een hoop afgestemd en besproken.

Nico van Scheijndel werkt als juridisch/fiscaal adviseur. Daarnaast houdt hij zich met name bezig met de afwikkeling van nalatenschappen, als Register Executeur, boedelgevolmachtigde of adviseur vanuit zijn bedrijf Akto, uw erfcoach en meer www.akto.nu. Nico van Scheijndel is medeauteur van de almanak Erven en Schenken van Plus Magazine.

Bron: PlusOnline, 21-07-2021, Sjaak.

Uw FKB-samenwerkingspartner

Twenthe is

- meer dan 75 jaar een zelfstandige/solvabele uitvaartverzekeraar
- samenwerkingspartner van meer dan 200 uitvaartverenigingen
- specialist in uitvaartverzekeringen (geen andere verzekeringen)
- een no-nonsense organisatie, korte lijnen/persoonlijk contact

Meer samen, samen meer?

Informeer vrijblijvend bij onze buitendienst-inspectie

Regio Noord en West	Henk Schreiber	06-17498509
Regio Oost en Zuid	Cor ter Braak	06-17498499

Voor overige vragen: info@twenthe.nl of bel 053-4312732

Samenstelling Algemeen Bestuur FKB per 19-09-2020

Voorzitter:

Sjaak den Hollander, Illikhoven 14-A,
6116 AL Illikhoven. Tel.: 046 - 4810205
jjdenhollander@planet.nl

Secretariaat:

mw. G.W. Nijland-Wevers
Tel.: 06 - 23894310
secretaris@f-k-b.nl

Penningmeester:

Frenk Lardinois, Florence Nightingalestraat 155
6441 HW Brunssum Tel.: 045 - 5272717
penningmeester@f-k-b.nl

Webmaster:

Johnny Gunnewijk, Meidoornstraat 8,
9501 VZ Stadskanaal Tel.: 0599 -
612027
Gunnewijk@gmail.com

Bestuurslid:

Martin Slippens, Streekweg 347,
1616 AH Hoogkarspel Tel.: 0228 -
526740
mslippens@hetnet.nl

Herman Borgelink, Maatkamp 21
7482 KC Haaksbergen Tel.: 06 - 22386717
info@barbarahaaksbergen.nl

FKB

**een levende vereniging
rondom de dood**

MEER SAMEN -SAMEN MEER

Bel gerust voor informatie

**Wij maken u met plezier verder wegwijs in de
FKB en uitvaartland!**

Regio Noord/Oost:

*(Groningen / Friesland / Drente / Overijssel /
Gelderland / Flevoland)*

Wilma Nijland Tel.: 06 - 23894310
Herman Borgelink Tel.: 06 - 22386717

Regio West:

*(Noord-Holland / Zuid-Holland / Utrecht / Zeel-
and)*

Martin Slippens Tel.: 0228 - 526740

Regio Zuid:

(Noord-Brabant / Limburg)

Sjaak den Hollander Tel.: 046 - 4810205
Frenk Lardinois Tel.: 045 - 5272717

